

ולד חטאთ

לפיכך, דרשינן: מה בכור, "מעולין בר", פירוש⁽⁴⁶⁶⁾: אסור להניך את הבכור מבהמת מעשר וקדשים, אלא מאמו כשהיא חולין, או משאר מיניקות חולין,

בן מעשר בהמה ושאר מוקדשין לא ינקו מאם כשהן מוקדשות, אלא מאם חולין, או משאר חולין.

אתיא, נלמד בגזירה שוה "העברת" "העברת" מבכור. נאמר בכור [שמות יג] "והעברת כל פטר רחם", ונאמר במעשר בהמה [ויקרא כד] "כל אשר יעבור תחת השבט".

ובא למדינו: מה בכור, מעולין בו, כמובן, אף חלב המעווערת, מעולין בו.

חלב המוקדשין, נמי אתיא, גם נלמד גזירה שוה "אמור" "אמור" מבכור. נאמר בכור [שמות כב] "שבעת ימים יהיה עם אמור", ונאמר במוקדשין [ויקרא כב] "והיה שבעת ימים תחת אמור",

גמרא:
קתני, שנינו: ولד המעווערת לא ינק בן המעווערת. ועוד שנינו: ولד המוקדשין לא ינק מן המוקדשין.

הגמרא מבורת: מהני מייל, מנין נלמד דברים אלו? שאפילו כשהולד הוא גם של מקודשין, אסור לינוק מאמו.

והרי נאמר במוקדשין [ויקרא כב] "והיה שבעת ימים תחת אמור", ומשמע בפשטות שאפילו היה אמו קדושה, מכל מקום, יונק ממנה⁽⁴⁶⁵⁾?

אמר רב אהדרבי ברAMI: איסור היניקה נלמד מגזירה שוה מבכור, כמו שיבואר.

בכור הנולד מאמו, ודאי אין אמו קדושה. שהרי לא יתכן שאמו תהיה קדושה, לאחר שהבכור הנולד למעשר בהמה או לשאר מקדשין, אינו קדוש בקדושת בכורה, כמובן במסכת חולין [קל א].

בדק הבית שהוא רכוש הקדרש, לקדושת מזבח שאינה רכוש הקדרש אלא קדושה עצמאית.
ולפי דברים אלו, מתרץ הקרן אורה את השגת הראב"ד על הרמב"ם [הערה 460],
שם שכתב הרמב"ם "הקדיש", היינו שהקדיש את הבהמה לצורך חלבה, שלא תחול הקדושת דמים אלא על חלבה.
 והרמב"ם דיקן מלשון "מתנדבים",
משמעותה שהקדישו אותה לצורך החלב.

466. לפי כל הפירושים, מה שאמירה הגמara:
"מעולין בר", הוא לאו דוקא, שהרי שנינו [בעמוד הקדום] שאין מעולין בחלב המוקדשין, אלא, אסור בהנאה. וכבר מבואר לעיל [הערה

465. כן פירשו התוס' במסקנתם. ומשמע מדרריהם, שלולא מקרה זה, אין אפילו הוה אמיןא להתייר.

והקשה הקרן אורה: כיון שהולד הוא גם של מוקדשין, ומה הניחו בפשטות שאסורה. [באיור]: הלא מה שהקדש מפheidין חלב האם, מרוחין על הולד, וכי אין הגזבר מוציאה הוצאות מהקדש להחזק את בדק הבית?!].

ומתרץ: כיון שהאם הוקדשה בקדושת מזבח, והחלב קדוש בקדושת מזבח, אסור להאכיל אפילו בהמת קדשים. [באיור]: بما דברים אמרוים שהגזבר מוציא הוצאות, רק מדים שהוקדשו לבודק הבית, ולא מקדושת מזבח, וכבר מבואר כמה פעמים ההבדל בין קדושת